

Parafia św. Augustyna

ISSN 2300-9233

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

XIII niedziela zwykła

26 czerwca 2022

LITURGIA SŁOWA

1 Krl 19,16b.19-21; Ps 16; Ga 5,1.13-18; Łk 9,51-62

Ref. psalmu: **Pan mym dziedzictwem,
moim przeznaczeniem.**

Gdy dopełniał się czas wzięcia Jezusa z tego świata, postanowił udać się do Jerozolimy i wysłał przed sobą posłańców. Ci wybrali się w drogę i przyszedli do pewnego miasteczka samarytańskiego, by Mu przygotować pobyt. Nie przyjęto Go jednak, ponieważ zmierzał do Jerozolimy. Widząc to, uczniowie Jakub i Jan rzekli:

„Panie, czy chcesz, a powiemy, żeby ogień spadł z nieba i zniszczył ich?”. Lecz On odwróciwszy się zabronił im. I udali się do innego miasteczka. A gdy szli drogą, ktoś powiedział do Niego: „Pójdę za Tobą, dokądkolwiek się udasz”. Jezus mu odpowiedział: „Lisy mają nory i ptaki powietrzne gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł wes-

przeć”. Do innego rzekł: „Pójdź za Mną”. Ten zaś odpowiedział: „Panie, pozwól mi najpierw pójść i pogrzebać mojego ojca”. Odparł mu: „Zostaw umarłym grzebanie ich umarłych, a ty idź i głos królestwo Boże”. Jeszcze inny rzekł: „Panie, chcę pójść za Tobą, ale pozwól mi naj-pierw pożegnać się z moimi w domu”. Jezus mu odpowiedział: „Ktokolwiek przykłada rękę do pługa, a wstecz się ogląda, nie nadaje się do królestwa Bożego”.

— Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania

Prorok Elizeusz był następcą proroka Eliasza. Liturgia Kościoła przedstawia nam dzisiaj scenę po-

wołania, czyli początek drogi młodego Elizeusza. W scenie obecny jest starszy prorok – Eliaz, który

Zwrócę uwagę na postawę Samarytan, którzy odnoszą się do Jezusa z uprzedzeniem. Nie przyjęli Go, „ponieważ zmierzał do Jerozolimy”. Uprzedzeni uczuciem nienawiści do Żydów, odrzucają Jezusa. Czy są w moim sercu uprzedzenia, którymi kieruję się w stosunku do innych? Nie mogę prawdziwie naśladować Jezusa, jeśli świadomie odrzucam choćby jednego człowieka. Miłość połowiczna, wybiórca zawsze uderza w Jezusa. Odrzucanie choćby „jednego z najmniejszych” jest odrzucaniem Jezusa. „Pójdę za Tobą, dokądkolwiek się udasz!”. Jezus podchodzi z „dystansem” do wielkich deklaracji. Przestrzega, że za słowami muszą iść konkretne czyny. Przypomnę sobie najważniejsze decyzje, w których wybrałem Jezusa (chrzest, śluby zakonne, święcenia kapłańskie, decyzja wejścia do wspólnoty apostołskiej w parafii i itp.). Prześledzę istotne momenty mojego życia. Czy moje deklaracje wobec Jezusa są wypełnione życiem czy pozostają puste? Patrząc z miłością na Jezusa, powiem Mu o wszystkich moich wiernościach i niewiernościach w kroczeniu za Nim. Jezus oczekuje miłości bezwarunkowej i przestrzega przed podstępą pokusą kompromisów. Będę prosił Ducha Świętego o odwagę i światło w dogłębnym rozpoznaniu i odrzuceniu wszelkich myśli i zamiarów, za którymi kryje się postawa letniości i połowiczności.

Poproszę Jezusa o serce zdecydowane w pójściu za Nim. Będę się wracał do Niego z prośbą: „Zachowaj moje serce od oziębłości”.

Krzysztof Wons SDS

na polecenie Boga niezwłocznie odnajduje swego następcę, zastając go przy zwyczajnych gospodarskich czynnościach, orzącego ziemię. Bóg działa przez człowieka, jednak serce Elizeusza najwyraźniej było już wcześniej pociągnięte ku Bogu, bo gdy Eliasza narzucił na niego swój płaszcz, ten pobiegł za nim. Decyzja o pozostawieniu dotychczasowego sposobu życia była natychmiastowa. Ustalenia dotyczyły już tylko szczegółów. Elizeusz potrzebował jeszcze pożegnać się z rodziną. Eliasza zrozumiał tę potrzebę, ale napomniawszy młodzieńca po ojcowsku: „Idź i wracaj, bo po co ci to uczyniłem?” Elizeusz rzeczywiście zaraz wrócił, złożył Bogu ofiarę z wołów i zaczął służyć Eliaszowi. Tak rozpoczęła się jego pięćdziesięcioletnia posługa prorocka.

Komentarz do psalmu

Wielka ufność Bogu wyraża się w słowach psalmu: „Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem, to On mój los zabezpiecza”. Gdy z wiarą przyjmujemy te słowa, nic już nie może nas przygniatać. Jest już tylko przestrzeń na radość i poczucie bezpieczeństwa, niezależnie od tego, co dziełoby się w naszym życiu. W Bożej Obecności chodzimy w dzień i w nocy - „Serce napomina mnie nawet nocą”, spodziewamy się też szczęścia wiecznego: „Ty ścieżkę życia mi ukazesz, pełnię radości przy Tobie i wieczne szczęście po Twojej prawicy.” Trwanie w Bożej Obecności jest szczęściem.

Komentarz do drugiego czytania

Święty Paweł, autor Listu do Galatów, pisze go w sytuacji, gdy wśród chrześcijan, którym głosił Ewangelię, pojawili się ludzie, którzy najwyraźniej nie do końca pojęli wolność, jaką niesie ze sobą Ewangelia. Twierdzili, że warunkiem stania się chrześcijaninem jest przestrzeganie licznych przepisów Prawa, w tym obrzezanie. Rodziło to poważne konflikty we wspólno-

ści, w której byli zarówno judeo-chrześcijanie jak też chrześcijanie pochodzenia pogańskiego. Paweł zdecydowanie przeciwstawia się błędnym naukom, przypominając, że „ku wolności wyswobodził nas Chrystus. A zatem trwajcie w niej i nie poddawajcie się na nowo pod jarzmo niewoli!” Jednocześnie przestrzega, aby ta wolność nie prowadziła do hołdowania ciału, do pójścia za jego požądaniemi. Aby tak się nie stało, wolność musi być podporządkowana prawu miłości. Miłości Boga, siebie samego oraz miłości bliźniego.

Miłość siebie samego, niezbędna do zdrowej miłości bliźniego, wymaga zadbania o ciało i o ducha, jednak funkcję wiodącą należy dać duchowi. Tylko taka hierarchia pozwoli na owocne korzystanie z otrzymanej wolności.

Komentarz do Ewangelii

W czytanim dzisiaj w Kościele fragmencie Ewangelii widzimy, jaki był stosunek Pana Jezusa do ludzi traktujących Go jak wroga, a jaki w odniesieniu do tych, którzy deklarowali swoją chęć pójścia za Nim. Gdy uczniowie chcieli surowo potraktować mieszkańców samarytańskiej wioski, którzy odmówili przyjęcia Jezusa z tego powodu, że szedł On do Jerozolimy, zostali surowo skarceni przez Pana Jezusa. Nie pozwolił ukarać niegodnych mieszkańców, wołał udać się do innej wioski. Gdy jednak spotykał ludzi, którzy chcieli pójść za Nim, stawiał im wymagania. Ktoś, kto zaproponował: „Pójdę za Tobą dokądkolwiek się udasz”, musiał przyjąć do wiadomości, że pójście za Jezusem nie wiąże się z uzyskaniem stabilizacji, jakiegoś statycznego stanu. Pójście za Jezusem oznaczało zgodę na ciągłe bycie w drodze. Ci, którzy przed pójściem za Nim chcieli jeszcze coś załatwić, pozostać jeszcze przez jakiś czas w starym sposobie życia, usłyszeli, że z takim podejściem do powołania nie są przydatni w królestwie Bożym. Eliasza w dzisiejszym pierw-

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1566 "Swoją zaś świętą urzęd sprawują przede wszystkim w kulcie czy *uczcie eucharystycznej*, w której działając w zastępstwie (*in persona*) Chrystusa i głosząc Jego tajemnicę, łączą modlitwy wiernych z ofiarą Tego, który jest ich Głową, i uobecniają we Mszy świętej, aż do przyjścia Pańskiego, jedyną świętą ofiarę Nowego Testamentu, mianowicie Chrystusa, ofiarującego się raz jeden Ojcu na ofiarę niepokalaną". Z tej jedynej ofiary czerpie swoją moc cała ich posługa kapłańska.

1567 "Kapłani, pilni współpracownicy stanu biskupiego, jego pomoc i narzędzie, powołani do służenia Ludowi Bożemu, stanowią wraz ze swym biskupem jedno grono kapłańskie (*preshyterium*), poświęcające się różnym powinnościom. W poszczególnych lokalnych zgromadzeniach wiernych czynią oni obecnym w pewnym sensie samego biskupa, z którym jednoczą się ufnie i wielkodusznie, i jego obowiązki oraz starania biorą w części na siebie i troskliwie na co dzień je wykonują". Prezbiterzy mogą wykonywać swoją posługę tylko w zależności od biskupa i w komunii z nim. Przyrzeczenie posłuszeństwa, jakie składają biskupowi podczas święceń, i pocałunek pokoju biskupa na końcu liturgii święceń oznaczają, że biskup uważa ich za swoich współpracowników, synów, braci i przyjaciół, a oni ze swej strony powinni okazywać mu miłość i posłuszeństwo.

szym czytaniu był bardziej wyrozumiały dla powoływanego na swego następcę Elizeusza. Pozwolił mu pożegnać się z bliskimi. Jezus wy-

maga więcej od swoich uczniów. Konsekwencją decyzji zostania uczniem Jezusa jest to, że odtąd już nic nie będzie takie samo. To, co było, minęło. Teraz ważne jest

tylko to, aby odkrywać, do czego Bóg nas w tej konkretnej sytuacji życiowej zaprasza i konsekwentnie za tym, z Jego łaską, podążać. Z taką postawą z pewnością bę-

dziemy przydatni w królestwie Bożym. Nagrodą za to jest On sam.

Komentarze zostały przygotowane przez Teresę Kołodziej

MSZA ŚWIĘTA GREGORIAŃSKA W INTENCJI ŚP. KS. GIENNADIJA KOZŁOWA

Nr	Data	Dzień tyg.	Godz.		Nr	Data	Dzień tyg.	Godz.
1	1.06	śr	9:00		16	16.06	czw	7:00
2	2.06	czw	8:00		17	17.06	pt	8:00
3	3.06	pt	9:00		18	18.06	sob	9:00
4	4.06	sob	18:30		19	19.06	nd	18:30
5	5.06	nd	19:45		20	20.06	pon	9:00
6	6.06	pon	9:00		21	21.06	wt	18:30
7	7.06	wt	18:30		22	22.06	śr	9:00
8	8.06	śr	9:00		23	23.06	czw	8:00
9	9.06	czw	9:00		24	24.06	pt	9:00
10	10.06	pt	18:30		25	25.06	sob	9:00
11	11.06	sob	8:00		26	26.06	nd	8:30
12	12.06	nd	13:00		27	27.06	pon	9:00
13	13.06	pon	9:00		28	28.06	wt	8:00
14	14.06	wt	18:30		29	29.06	śr	9:00
15	15.06	śr	9:00		30	30.06	czw	9:00

UROCZYSTOŚĆ ŚW. PIOTRA I PAWŁA

Wiele możemy nauczyć się od świętych Piotra i Pawła.

Św. Piotr w swojej osobie pokazuje nam to, do czego prowadzi postępowanie oparte na zaufaniu łasce Bożej, a także to, jaki jest wynik postępowania opartego tylko na ufności w ludzkie możliwości. Kiedy Piotr wyznał wiarę w Jezusa, uznając w Nim Mesjasza i Syna Bożego, otworzył się na dar Boży, tzn. uznanie Mesjasza w Jezusie nie pochodzi z „ciała i krwi”, to jest z jego ludzkich zdolności, ale wynika ze szczególnego objawienia Boga Ojca. Kiedy zaś po tym, jak Jezus zapowiada swoją mękę, śmierć i zmartwychwstanie, Szymon Piotr zachowuje się tak, jak dyktują mu „ciało i krew”, czyli podchodzi czysto po ludzku i zaczyna strofować Jezusa, to wiemy, co usłyszał w odpowiedzi: «Zejdź Mi z oczu, szatanie! Jesteś Mi zawadą»!

Jak Piotr, tak i my – jeśli zaufamy łasce Bożej – możemy stać się mocną skałą, kamieniem, możemy się rozwinąć i osiągać szczyty, ale w swojej ludzkiej słabości, w zaufaniu tylko sobie i pysze – podobnie jak Piotr – możemy stać się zgorszeniem, kamieniem na drodze, kamieniem, o który można się potknąć.

Św. Paweł uczy nas przyłgnięcia z całą mocą do Chrystusa, z którym wprawdzie na początku walczył, ale po tym jak został przez Niego „zdobyty”, stał się Jego walecznym obrońcą i krzewicielem. Sam o sobie powiada w liście do Tymoteusza: «W dobrych zawodach wystąpiłem», wyrażając przekonanie, że stoczył zwycięską batalię głosiciela słowa Bożego, wiernego Chrystusowi i Jego Kościołowi, któremu oddał całego siebie. I właśnie dlatego Pan dał mu koronę chwały i uczynił go, razem z Piotrem, filarem duchowej budowli Kościoła.

Niech święci Apostołowie – Piotr, Skała, na której Chrystus zbudował swój Kościół, i Paweł, Apostoł Narodów – wspierają nas w budowaniu prawdziwego braterstwa w świecie, w tych wspólnotach, w których żyjemy na co dzień, a także umacniają nas w życiu pełnym zaufania łasce Bożej i mężnym wyznawaniu i przekazywaniu wiary.

LITANIA DO NAJDROŻSZEJ KRWI CHRYSYTA PANA

Kyrie, elejson. Chryste, elejson. Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcie z nieba, Boże, — zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże, — zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Boże, — zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, Jedyny Boże, — zmiłuj się nad nami.

Krwi Chrystusa, Jednorodzonego Syna Ojca Przedwiecznego, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, wcielonego Słowa Bożego, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, nowego i wiecznego Przymierza, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, przy konaniu w Ogrójcu spływająca na ziemię, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, tryskająca przy biczowaniu, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, brocząca spod cierniowej korony, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, przelana na krzyżu, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, zapłato naszego zbawienia, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, bez której nie ma przebaczenia, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, która poisz i oczyszczasz dusze w Eucharystii, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, źródła miłosierdzia, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, zwyciężająca złe duchy, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, męstwo Męczenników, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, mocy Wyznawców, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, rodząca Dziewice, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, ostoja zagrożonych, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, ochłodo pracujących, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, pociecho płaczących, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, nadziejo pokutujących, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, otucho umierających, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, pokoju i słodyczy serc naszych, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, zadatku życia wiecznego, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, wybawienie dusz z otchłani czyśćcowej, — wybaw nas.

Krwi Chrystusa, wszelkiej chwały i czci najgodniejsza, — wybaw nas.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, — przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, — wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, — zmiłuj się nad nami.

K. Odkupiłeś nas, Panie, Krwią swoją.

W. I uczyniłeś nas królestwem Boga naszego.

Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, Ty Jednorodzonego Syna swego ustanowiłeś Odkupicielem świata i Krwią Jego dałeś się przebłagać, † daj nam, prosimy, godnie czcić zapłatę naszego zbawienia i dzięki niej doznawać obrony od zła doczesnego na ziemi, * abyśmy wiekiwie szczęściem radowali się w niebie. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

OGŁOSZENIA

1. Dzisiaj, po każdej Mszy św., będzie poświęcenie pojazdów.

2. Rozpoczyna się czas wakacyjny.

Kancelaria parafialna w lipcu i sierpniu czynna tylko po południu od godz. 16.00 do 17.45.

3. W tym tygodniu – **pierwszy piątek i pierwsza sobota miesiąca**. W sobotę – nabożeństwo do Niepokalanego Serca NMP po Mszy św. o **9:00**. Do spowiedzi św. zapraszamy podczas Mszy św., tak jak w dni powszednie.

4. **Wspomnienia liturgiczne: wtorek – wsp. św. Ireneusza, biskupa i męczennika;**

środa – uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła.

Konto parafii św. Augustyna: **56 1240 2063 1111 0010 0087 4213**

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. *Bóg zapłać!*

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 300 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl